

El Maresme és la comarca de la demarcació on es produeix la major pèrdua de població ocupada resident respecte el juny passat

- La població ocupada de la comarca s'ha reduït un -5,9%, 1,5 punts més que la mitjana de la demarcació (-4,4%). Als municipis turístics del nord de la comarca, especialment Calella i Malgrat de Mar, es on es produeixen les majors reduccions.
- El nombre d'ERTOs acumulats a la comarca entre el 22 de març i 30 de juny de 2020 és de 31.027 treballadors (32,4% dels assalariats). Al conjunt de la demarcació de Barcelona el total d'afectats per ERTOS suma 572.549 treballadors i a 30 de juny encara hi havia 310.221 persones en aquesta situació
- La demarcació de Barcelona tanca l'any 2019 amb una certa desacceleració en alguns dels principals indicadors socioeconòmics respecte el creixement en el període 2014-2018.

Barcelona, 21 de juliol de 2020.- La crisi originada a partir del confinament arrel de la pandèmia de la Covid-19 ha deixat una petjada sense precedents en l'activitat econòmica del Maresme. A 30 de juny de 2020 la població ocupada de la demarcació és un -5,9% inferior a un any enrere, els llocs de treball un -7,6%, i els aturats registrats augmenten un 30,3%, en total, 29.617 aturats registrats. Aquesta és una de les principals conclusions de *l'Informe territorial de la demarcació de Barcelona*, una publicació elaborada per la Diputació de Barcelona i la Cambra de Barcelona que fa balanç de l'evolució econòmica de la demarcació. I que enguany, en la seva divuitena edició, arran de la greu crisi sanitària, econòmica i social provocada per la Covid-19 ha condicionat el contingut de l'informe, retallant una part de la seva estructura sobre l'any 2019, i ampliant informació referent a l'any 2020. A més, aquest monogràfic especial també inclou un recull estadístic per als 311 municipis de la demarcació amb l'evolució fins al juny de les principals variables socioeconòmiques analitzades (assalariats, autònoms, aturats registrats, ERTOS i beneficiaris prestacions).

Una crisi distòpica i asimètrica

Tal com apunta l'estudi, aquesta crisi no se sembla a les anteriors que s'han produït a la província de Barcelona ni arreu, ni en les seves arrels ni en l'anàlisi de les seves conseqüències, amb incerteses i nous instruments utilitzats per apaivagar-la. La crisi originada a partir del confinament arrel de la pandèmia de la Covid-19 ha deixat una petjada sense precedents en l'activitat econòmica. Segons estimacions de la Cambra de Comerç de Barcelona, **el PIB del segon trimestre a Catalunya s'ha reduït un 16,3% respecte a l'anterior**. Tanmateix, a mesura que avançaven les fases de desescalada del confinament fins a la nova normalitat, la contracció econòmica s'ha anat atenuant de forma intensa.

A la província de Barcelona, les empreses s'han reduït un 8,8% respecte al 29 de febrer i se situen en 170.825, la xifra més baixa des del primer trimestre del 2013. No obstant això, a finals de juny es comença a crear ocupació respecte al mes anterior, però en relació amb un any enrere la disminució és de 107.232 persones, un -4,4%. Al seu torn els llocs de treball acumulen una pèrdua des de l'inici de la pandèmia de gairebé 125.000 llocs, un -4,8%; la caiguda ha estat més intensa entre els assalariats (-5,5%) que els autònoms (-1,4%).

Paral·lelament el nombre d'aturats se situa en poc més de 358.000 persones, la dada més alta des del 2015. **Conseqüentment la taxa d'atur registral s'incrementa anualment 3,3 p.p. fins al 13,1%.** Per grups d'edat la crisi està afectant amb més intensitat al grup dels joves, amb un increment del 61% interanual d'aturats i una caiguda del 13,8% en l'ocupació. Per gènere no s'observen moltes diferències en la baixada de l'ocupació interanual (entorn del 4-5% en ambdós casos), però sí en el creixement de l'atur registrat (41,3% en els homes i 28,3% en les dones).

Resum principals variables d'anàlisi. Demarcació de Barcelona, juny 2020

Demarcació Barcelona	Dada 30 juny 2020 ¹	Variacions			
		29 febrer 2020 ²		30 juny 2019 ³	
		Absoluts	%	Absoluts	%
Empreses	170.825	-16.563	-8,8	-18.958	-10,0
Població ocupada	2.306.913	-17.670	-0,8	-107.232	-4,4
Llocs de treball	2.444.932	-130.082	-5,1	-124.292	-4,8
Assalariats	2.052.649	-126.085	-5,8	-118.694	-5,5
Autònoms	392.283	-3.997	-1,0	-5.598	-1,4
ERTOs acumulats (treb.)	572.549	-	-	-	-
ERTOs treb. / Assalariats	28%	-	-	-	-
Aturats registrats	358.247	70.516	24,5	90.483	33,8
Taxa d'atur registral	13,1%	-	2,6pp	-	3,3pp
Beneficiaris prestacions total ⁴	583.626	399.476	216,9	420.188	257,1
Beneficiaris ERTOS COVID-19	363.252	86.780	31,4	-	-

¹ Per als beneficiaris de prestacions dada a 31 maig 2020 i per als treballadors afectats per iniciació d'expedients ERTOS acumulats entre 22 març i 30 juny 2020.

² 31 de març 2020 per a la població ocupada i 30 d'abril 2020 per als beneficiaris de prestacions.

³ 31 de maig 2019 per als beneficiaris de prestacions.

⁴ Inclou beneficiaris de nivell contributiu, assistencial, renda activa d'inserció i del programa d'activació per a l'ocupació.

Font: Seguretat Social, SEPE, Idescat, i Observatori del Treball i Model Productiu de Generalitat de Catalunya.

Població ocupada registrada per sexe, nacionalitat i trams d'edat. Demarcació de Barcelona, juny 2020

	Població ocupada 30 juny 2020	Variacions			
		31 març 2020		30 juny 2019	
		Absoluts	%	Absoluts	%
Població ocupada total	2.306.913	-17.670	-0,8	-107.232	-4,4
Homes	1.220.445	7.243	0,6	-54.588	-4,3
Dones	1.086.468	-24.913	-2,2	-52.644	-4,6
Estrangers	328.178	7.323	2,3	-18.927	-5,5
Nacionals	1.978.735	-24.993	-1,2	-88.305	-4,3
Menys de 30 anys	339.619	-9.430	-2,7	-54.235	-13,8
De 30 a 44 anys	888.271	-10.429	-1,2	-63.232	-6,6
De 45 a 54 anys	658.565	50	0,0	-2.550	-0,4
De 55 anys i més	420.458	2.139	0,5	12.785	3,1

Font: Idescat.

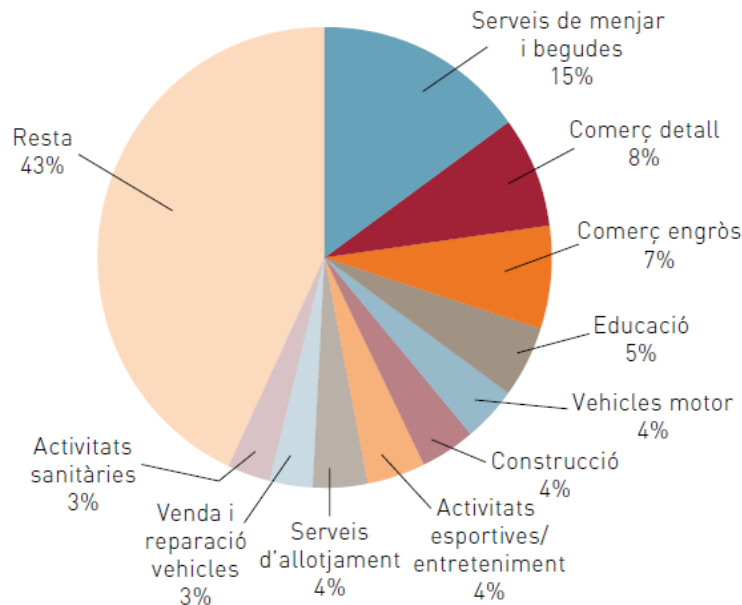
Els beneficiaris totals de prestacions han augmentat en 399.476 persones des de febrer, fins a les 583.626 persones a finals de maig, dada que més que triplica la d'un any enrere (163.438 al maig del 2019). L'augment dels beneficiaris prové sobretot del creixement de persones perceptores de la prestació de nivell contributiu per ERTOS Covid-19 (tant per reducció de jornada com per suspensió de contracte), amb un saldo net de +86.780 persones respecte a l'abril (187.960 altes i 101.180 baixes) fins a les 363.252 (el 62% del total beneficiaris).

Referent als ERTOS, a la demarcació hi ha 310.221 assalariats en aquesta situació i 180.065 autònoms amb prestació a finals de juny. S'ha de tenir en compte que les persones afectades per un ERTO continuen afiliades a la Seguretat Social i no passen a incrementar el nombre d'aturats, quedant registrades estadísticament com a demandants d'ocupació en el grup d'ocupats. Pel que fa als expedients iniciats d'altes d'ERTOs, segons la Generalitat de Catalunya, a la demarcació es registren gairebé 572.549 persones assalariades que han estat afectades en algun moment entre el 22 de març i el 30 de juny. Aquesta xifra representa el 28% del total assalariats. **Per sectors, al conjunt de Catalunya els serveis de menjar i allotjament és l'activitat amb més persones treballadores afectades per altes en ERTOS** (el 15% del total), a continuació li segueixen **el comerç a l'engròs (8%) i el comerç al detall (7%)**. El turisme, que ha hagut de paralitzar la seva activitat durant els mesos de confinament,

ha iniciat expedients d'ERTO a gairebé 26.600 treballadors fins a finals de juny (el 4% del total de treballadors afectats), és a dir, la pràctica totalitat dels assalariats del sector.

Distribució de les persones treballadores afectades per ERTOS per sectors d'activitat. Catalunya. Acumulats fins a Juny 2020

Font: Observatori de Treball i Model productiu de la Generalitat de Catalunya.

Les dades d'ocupació a finals de juny mostren disminucions dels llocs de treball a gairebé totes les activitats, tant respecte a finals de febrer com a un any enrere. **L'hostaleria és el sector que registra la pèrdua més important anual, tant en termes absoluts com relatius, amb 30.313 llocs de treball menys en un any, un -15,6%.** Li segueixen les activitats administratives i de serveis auxiliars (26.331 llocs menys, el -10,9%) –que inclouen entre d'altres les activitats de lloguer, relacionades amb l'ocupació, les administratives, les agències de viatges, operadors turístics i altres serveis de reserves– i el comerç a l'engròs i al detall (amb 17.591 llocs de treball menys respecte a un any enrere). Respecte a l'inici de la crisi, l'educació és el sector que més disminueix el nombre de llocs de treball en termes absoluts i relatius, però també degut a motius estacionals.

Llocs de treball d'assalariats i autònoms per secció d'activitat. Demarcació de Barcelona, juny 2020

Demarcació Barcelona	Nombre de llocs de treball ¹ 30 juny 2020	Variacions			
		29 febrer 2020		30 juny 2019	
		Absoluts	%	Absoluts	%
A - Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	8.226	67	0,8	-86	-1,0
B - Indústries extractives	1.757	-42	-2,3	-37	-2,1
C - Indústries manufactureres	325.078	-7.640	-2,3	-12.714	-3,8
D - Subminis. d'energia	2.575	151	6,2	88	3,5
E - Subminis. d'aigua; resid.	18.326	-120	-0,7	-635	-3,3
F - Construcció	140.092	-3.584	-2,5	-3.945	-2,7
G - Comerç a l'engròs i al detall	445.408	-11.116	-2,4	-17.591	-3,8
H - Transport i emmagatzematge	134.444	-3.430	-2,5	-4.610	-3,3
I - Hostaleria	163.647	-21.539	-11,6	-30.313	-15,6
J - Informació i comunicacions	107.296	-3.309	-3,0	316	0,3
K - Activitats financeres i d'assegurances	54.017	-511	-0,9	-333	-0,6
L - Activitats immobiliàries	27.112	-692	-2,5	-756	-2,7
M - Act. professionals, científiques i tècniques	185.501	-7.651	-4,0	-5.218	-2,7
N - Activitats administratives i serveis auxiliars	214.690	-20.066	-8,5	-26.331	-10,9
O - Administració pública	143.401	-3.241	-2,2	-362	-0,3
P - Educació	121.983	-25.699	-17,4	-6.076	-4,7
Q - Activitats sanitàries i de serveis socials	225.303	-9.543	-4,1	-3.755	-1,6
R - Act. artístiques, recreatives i d'entreteniment	49.835	-7.195	-12,6	-6.277	-11,2
S - Altres serveis	70.943	-4.854	-6,4	-5.430	-7,1
T - Llars ocupació personal domèstic	4.771	-37	-0,8	-160	-3,2
U - Organismes extraterritorials	527	-31	-5,6	-67	-11,3
Total	2.444.932	-130.082	-5,1	-124.292	-4,8

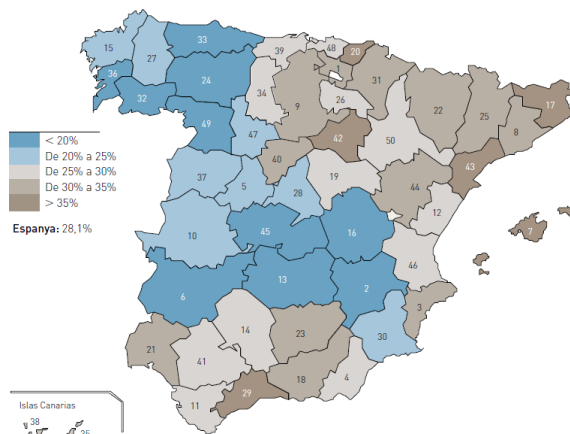
¹ Inclou afiliacions del Règim General de la Seguretat Social (sense Sistema Especial Agrari ni el Sistema Especial de Treballadors de la Llar) i el Règim Especial de Treballadors Autònoms.

Font: Seguretat Social.

Per territoris, la demarcació de Barcelona, amb un descens del **-10%** se situa com a la **setena província on més disminueix el teixit empresarial**, 1,4 p.p. més que la mitjana espanyola (-8,6%). Les reduccions han oscil·lat entre el -4,3% a Navarra fins al -13,2% a Balears. Anàlogament, el nombre de d'assalariats i autònoms segons la Seguretat Social també ha disminuït anualment a totes les províncies, a excepció de set en el cas d'autònoms. Albacete és la província que registra el menor descens d'assalariats, -2%, i les Illes Balears el més elevat, -17,5%. Barcelona amb un -5,5% registra una disminució molt similar a la mitjana espanyola (-5,8%).

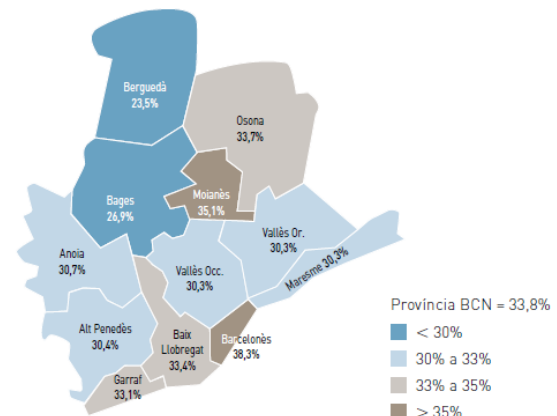
Quant als autònoms les disminucions oscil·len entre el -0,1% de Huelva i el -6,1% de les Illes Balears. Barcelona (-1,4%) registra també un descens similar al de la mitjana espanyola (-1,2%). Paral·lelament les persones aturades registrades a finals de juny 2020 han augmentat anualment de forma intensa a totes les províncies entre l'11,7% de Ciudad Real i el 104,3% de les Illes Balears. **Barcelona amb un 33,8%, és la 8a província on més creixen els aturats**, 5,7 p.p. més que al conjunt d'Espanya (28,1%). Els augments més importants i per sobre o entorn a la mitjana estatal es concentren geogràficament a la part nord-est de la península, al Mediterrani i Andalusia.

Variació anual del nombre d'aturats registrats per províncies. Juny 2020 (en %)

Font: SEPE

Variació anual nombre d'aturats registrats. Juny 2020 (%)

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

Dins de la demarcació de Barcelona, totes les comarques estan patint els efectes de la crisi sense excepció. Però les diferències en l'estructura productiva de cada territori estan marcant clarament el nivell d'afectació i de recuperació. Així, l'indicador d'evolució anual de l'atur registrat reflexa diferències percentuals comarcals entre el 30 de juny de 2020 i 2019 de més de deu punts (mapa 2). Les comarques del centre-nord de la demarcació, amb el pes dels serveis més reduït, són les que baixen menys (Bages, i Berguedà), amb l'excepció d'Osona. Per contra, Barcelonès, Moianès i la mateixa Osona són les que més augmenten el nombre d'aturats, per sobre del 30%.

En el cas de l'evolució anual de la població ocupada resident, aquesta reflexa diferències que es correspondrien en certa manera amb el major o menor pes de sectors com el turístic i/o comercial dintre de cada comarca. **D'aquesta manera, el Maresme, el Garraf i el Barcelonès són les comarques amb major pèrdua percentual de població ocupada entre el 30 de juny de 2020 i 2019.** Això també es denota en els llocs de treball assalariat, amb el Maresme i el Garraf al capdavant de la pèrdua, però no en els llocs de treball autònom, on Osona, el Moianès i el Berguedà obtenen les xifres més negatives.

Indicadors sociolaborals comarcals. Dada i variació anual en percentatge. Demarcació de Barcelona, juny de 2020

Comarques demarcació de Barcelona	Població ocupada		Llocs de treball assalariats		ERTOs acum. Juny 20	Llocs de treball autònoms		Aturats registrats		Taxa d'atur	Beneficiaris de prestacions	
	Juny 20	Var. %	Juny 20	Var. %		Juny 20	Juny 20	Var. %	Juny 20		Var. %	Maig 20
Alt Penedès	45.137	-3,5	32.133	-3,2	11.173	7.358	-1,7	6.589	30,4	12,8	9.640	163,9
Anoia	48.366	-3,6	25.647	-4,4	10.324	7.803	-0,4	9.045	30,7	16,1	11.445	160,1
Bages	69.948	-3,8	54.683	-4,8	17.973	11.644	-1,2	11.661	26,9	14,1	16.013	190,4
Baix Llobregat	344.542	-3,8	256.502	-2,1	97.423	49.506	-1,2	49.417	33,4	12,5	88.742	238,0
Barcelonès	912.646	-5,0	1.070.573	-6,4	246.436	155.425	-1,1	140.856	38,3	12,6	247.613	256,5
Berguedà	15.036	-2,7	7.469	-7,4	2.830	3.303	-2,7	2.136	23,5	12,1	3.021	153,9
Garraf	59.312	-5,0	23.321	-10,7	10.449	10.773	-0,4	10.124	33,1	15,2	15.808	180,2
Maresme	180.463	-5,9	95.764	-9,6	31.027	34.982	-1,5	29.617	30,3	14,4	44.963	153,6
Moianès	5.970	-2,2	2.714	-5,7	758	1.264	-3,1	650	35,1	10,6	1.038	173,2
Osona	69.085	-3,2	54.053	-0,4	13.575	13.145	-3,2	9.349	33,7	11,8	13.008	158,1
Vallès Occidental	382.468	-3,7	311.802	-5,3	94.273	60.429	-1,4	61.987	30,3	13,7	91.691	200,2
Vallès Oriental	173.384	-3,8	113.394	-4,7	36.251	29.021	-1,4	26.695	30,3	13,5	40.501	184,0
Demarcació Barcelona	2.306.913	-4,4	2.052.649	-5,5	572.549	392.283	-1,4	358.247	33,8	13,1	583.626	216,9

Font: Seguretat Social, SEPE, Idescat, i Observatori del Treball i Model Productiu de Generalitat de Catalunya.

El període abans de la crisi actual, l'any 2019

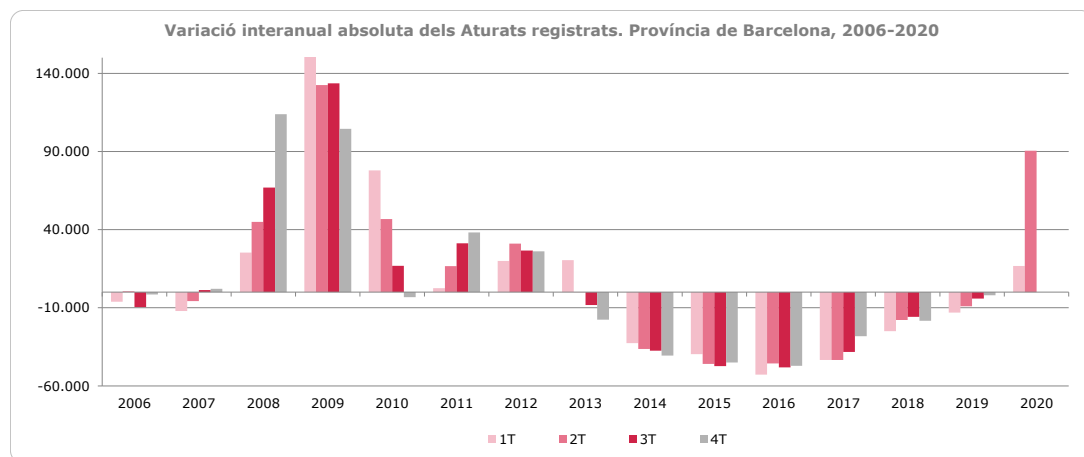
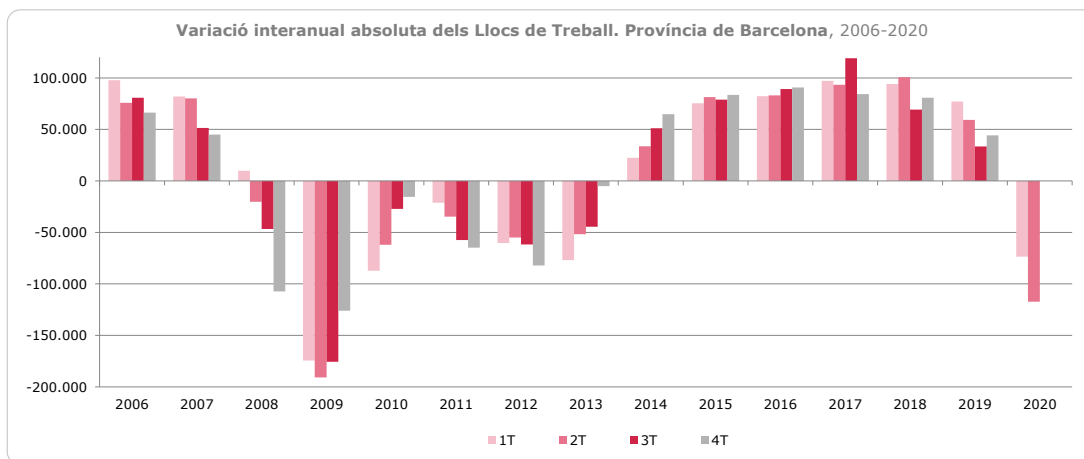
L'anàlisi de les dades socioeconòmiques de la demarcació de Barcelona anteriors a la crisi actual, les del 2019, ja presentaven símptomes de desacceleració en alguns dels seu principals indicadors socioeconòmics en comparació amb el molt bon recorregut previ (2014-2018). Així, **el 2019 les xifres d'atur cauen un 0,7%, la població ocupada resident augmenta un 1,7%, els llocs de treball ho fan en un 1,8%, i el nombre d'empreses s'estanca** –en els quatre casos són els resultats menys positius des dels anys 2012-2013.

Tot i així, **les exportacions continuaven creixent, el nombre de turistes es mantenia a l'alça i altres activitats com les de serveis d'informació tornaven a augmentar significativament el seu volum.** Tot sota un context de creixement de l'economia catalana de l'1,9% del PIB, inferior en sis dècimes a l'any anterior, però superior a la mitjana dels països de la zona euro.

Variació dels llocs de treball, 2006-2020

L'anàlisi de dos dels principals indicadors laborals des de l'any 2006 fins a mitjans de 2020 mostra clarament la desacceleració en el creixement de l'any 2019 i el creixement de l'atur i descens dels llocs de treball en els dos primers trimestres de 2020 derivats de l'aturada econòmica per la Covid-19. Són variacions inferiors a les de l'any 2009, però atenuades per instruments com els ERTOS o les ajudes a autònoms que podrien (o no) augmentar "en diferit" les conseqüències de la crisi en els propers trimestres.

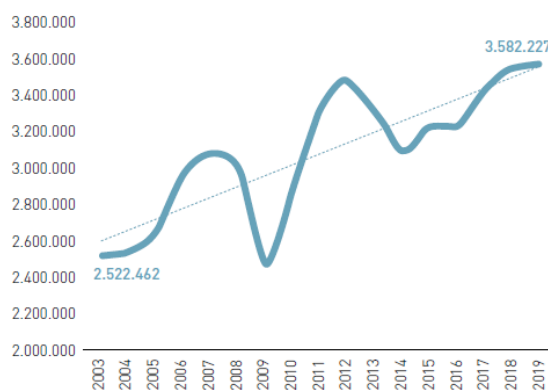
Monogràfic: “Globalització i diversificació geogràfica dels mercats exteriors a la demarcació de Barcelona”

“Augmenta l’índex de diversificació geogràfica de les empreses exportadores. Els valors més alts corresponen als sectors de semimanufactures i béns d’equipament”

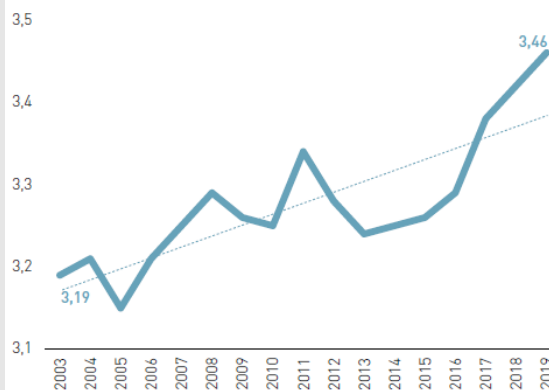
En aquest article s’analitza l’evolució de la diversificació geogràfica de les empreses exportadores regulars* a la demarcació de Barcelona. Arrel de la crisi del 2008, moltes empreses han fet un esforç per reorientar-se al mercat internacional i diversificar les seves vendes. S’ofereix una anàlisi per al conjunt de la demarcació per països del 2003 al 2019 i segons l’estructura sectorial des del 2000.

El 2019, un 35,1% de les empreses exportadores totals van ser regulars a la demarcació, però van concentrar el 92,4% del volum monetari exportat. Aquest mateix any, **cada una d’aquestes empreses va vendre per valor de més de 3,5MEUR en mitjana, xifra que ha augmentat un 42% des del 2003**. Alhora, s’ha observat un creixement del nombre de països als quals exporten, al voltant de 3 el 2003 a 3,5 el 2019, procés especialment intens en la darrera etapa expansiva. El darrer any, els principals països de destí van ser França (21,4% de les empreses consolidades), Portugal (19,8%), Estats Units (18,1%), Itàlia (16%) i Alemanya (15%). D’aquí es desprèn que la regió exportadora amb major rellevància és la Unió Europea (30,7%), seguida de l’Amèrica Llatina (27,9%). Tanmateix, mentre que els països veïns han perdut quota de mercat en el període 2003-2019, la Xina ha augmentat el seu pes en 9,8 p.p. fins a l’11,9%, seguida d’Estats Units (+4,5 p.p.) i l’Índia (+4,4 p.p.).

Gràfic 2
Euros per empresa exportadora regular, en mitjana.
Demarcació de Barcelona Euros per empresa. Font: ICEX

Indicador de diversificació de les exportacions empreses a 54 països². Demarcació de Barcelona
Mitjana països de les empreses exportadores regulars. Font: ICEX

Quant a l’estructura sectorial, els principals sectors exportadors, a banda del d’altres mercaderies amb un pes en termes monetaris marginal, és el de béns d’equipament (maquinària, equip de telecomunicacions, etc.) amb un pes del 27,9% del total d’empreses que han exportat el 2019, seguit del de manufactures de consum (1 de cada 4 empreses que hi ha exportat) i del de les semimanufactures (23,3%). Alhora, juntament amb el de l’alimentació, aquests són els sectors més diversificats geogràficament: de 3,6 països en mitjana en l’alimentació a 4,6 en les semimanufactures. A més, el contingut tecnològic de la majoria de béns exportats és d’un nivell mitjà-alt.

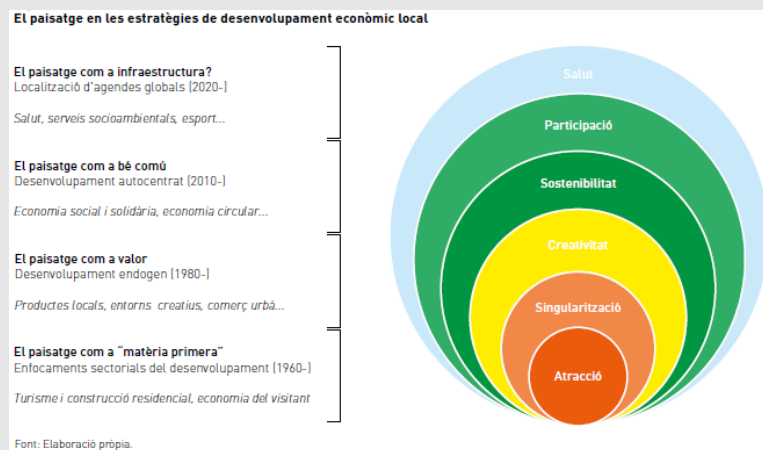
Alinear esforços cap a la diversificació geogràfica, augmentar el contingut tecnològic i ampliar la base d’empreses exportadores regulars són factors clau per mantenir un teixit empresarial productiu i competitiu, alhora que taxes elevades de creixement a llarg termini. S’ha observat que la diversificació geogràfica de la demarcació és elevada, però amb marge de millora augmentant els mercats de destí aprofitant la proximitat del Nord d’Àfrica, els lligams culturals d’Amèrica Llatina, i la dimensió del mercat d’Àsia, tot produint béns de major valor afegit amb més inversions en R+D.

*Nota: han exportat un mínim de quatre anys consecutius.

Monogràfic: “L’economia del paisatge: de l’atracció territorial a la localització dels Objectius de Desenvolupament Sostenible”

“El paisatge és un factor intangible de desenvolupament que permet connectar les noves economies –del visitant, blava, circular, taronja, solidària, etc.– amb la gestió del territori”

El monogràfic analitza el paper del paisatge en les estratègies de desenvolupament econòmic local. Respon des d’una òptica sectorial quina és la relació de les activitats econòmiques amb la part més intangible del territori, la que té a veure amb les percepcions, els sentits, les emocions i el pòsit cultural a partir d’algunes de les qüestions que el confinament ha posat sobre la taula: quina relació tenim amb la ciutat i l’entorn? Com hem contribuït a modelar físicament els territoris des de les polítiques de desenvolupament?

L’aprofitament econòmic dels paisatges a Catalunya s’inicia a través del turisme i la construcció residencial. En el nivell més bàsic i reulat en el temps, el paisatge actua com un atractor, a la manera d’un imant que aglomera activitat al seu voltant.

Una segona dimensió econòmica del paisatge apareix amb la globalització: les polítiques públiques subratllen una sèrie d’atributs dels territoris que aporten

identitat i, per tant, capacitat de projecció a les empreses i productes locals. És el paisatge com a valor.

En un tercer moment, les comunitats locals utilitzen el paisatge com una eina per satisfer les seves pròpies necessitats, d’acord amb els esquemes del desenvolupament autocentrat. La força creixent de l’economia social i solidària, al costat de la cerca de models circulars de producció i consum, genera una narrativa renovada per als espais ordinaris: franges perifèriques reviu com a hortes socials, naus industrials abandonades es reconverteixen en espais de fabricació cooperativa, els boscos d’utilitat pública d’antigues zones mineres esdevenen nous paisatges energètics. S’enforteix, doncs, la visió del paisatge com a bé comú.

La crisi de la Covid-19 fa que les estratègies es duguin més enllà i es planteja l’oportunitat d’una infraestructura paisatgística i patrimonial que suporti, al costat de l’anterior, activitats vinculades amb la salut, amb un paper molt destacat dels serveis socioambientals: passeig, descans, esport, contacte amb la natura i la cultura, el lleure, el desenvolupament cognitiu, la trobada o l’envelliment actiu entre d’altres, que ens podem aventurar a dir que cada vegada seran més valorades.

En aquest monogràfic s’ha volgut mostrar el contingut econòmic del paisatge que sovint queda amagat darrere de tractaments sectorials que venen del turisme, els preus del sòl, l’alimentació, l’agroecologia, el comerç, la cultura, etc. A la vegada, s’explica la transversalitat del paisatge per connectar les noves economies (del visitant, blava, taronja, solidària, circular, etc.) amb la gestió del territori. **En les polítiques públiques de desenvolupament econòmic local, doncs, s’assisteix a**

Cambra del Maresme

Diputació
Barcelona

un gir conceptual que fa del paisatge no tant un espai físic ni natural sinó un portador d'intangibles econòmics en tota mena de territoris: urbans, periurbans, de ruralitat, etc.

Podeu descarregar l'*Informe Territorial de la demarcació de Barcelona* al següent enllaç <https://ja.cat/ITDB2020> #InformeTerritorial20

Per a més informació:

Cambra de Comerç
de Barcelona

Prensa i Comunicació
Noèlia València
nvalencia@cambrabcn.org
Tel. 934 169 382 – 606 77 39 98

Diputació
Barcelona

Gabinet de Prensa i Comunicació
Susana Burgos
burgosjs@diba.cat
Prensa: 934 022 094 – 648 20 00 63